

РЕШЕНИЕ

№ 7483

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2615** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс вр. с чл.133, ал.4 АПК. Образувано е по жалба на Л. И., гражданка на П., [дата на раждане] срещу ОТКАЗ за издаване на виза вид „С“ изх.№ISB19000447V от 09.01.2020г. на завеждащия консулската служба на посолството на РБ в П., И..

По изложените доводи в жалбата за неправилност на отказа, поради неговата материална и процесуална незаконосъобразност - се моли същият да се отмени. Излага се съображението, че отказът е бланкетен с израза, че не се доказва убедително целта и условията на пътуване, както и че канещият няма стабилни и редовни доходи. С оглед изложеното се подчертава, че молителката е дете на канещия и са налице основания за уважаване на искането за виза. Визира се, че има изпратена покана от лицето И. М. С., гражданин на Великобритания, който работи и живее в Република България. Допълва се, че има копия на банкови извлечения, които установяват наличието на средства. Излага се довода, че с неправилния отказ се нарушава чл.7 от Хартата на основните права и чл.8 от ЕКЗПЧОС, доколкото се засяга правото на личен и семеен живот.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К., който допълва, че са неотнормирани ангажираните от ответника доказателства във връзка с пребиваването извън РБ на бащата вкл. и защото в рамките на ЕС гражданите на държавите-членки имат право на свободно движение и посочените данни не са достоверни. Претендира разности.

Ответната страна, представявана от юрк.В., оспорва жалбата като неоснователна и

моли да се отхвърли. Претендира юрк.възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, в срок е /акт връчен на 11.02.2020г. –жалба от 25.02.2020г./, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Трябва да се има предвид, че производството пред ответника е започнало по искане от 01.12.2019г. на Л. И. /л.22/ за издаване на виза тип „С“, в което заявление е посочено, че същата е дъщеря на канещия я И. М. С.. Представени са банкови извлечения, декларация на л.26 от канещия, че молителката е негова дъщеря /нотариално заверена/, декларация на л.28 от И. К., че като собственик на имот кв.В. е предоставила жилището на канещия /л.28/, договор за наем –л.29 от 19.08.2019г. между К. и С., покана-декларация на л.32, извлечение от „А.-банк“ на л.35, видно от което по сметката си С. има 6988лв. към 02.09.2019г..

На 09.01.2020г. е постановен отказа с мотиви, че не е доказано качеството на член на семейството, както и не се доказва убедително целта и условията на пътуването. Също, че не са представени надеждни доказателства за наличието на стабилни, редовни и достатъчни дредства за издръжка.

СОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

В чл.9е от Закона за чужденците в РБ е посочено, че условията, редът и отказът на издаване на визи се определя с акт на МС вкл. условията за съгласуването им, съобразно инструкция на министъра. С оглед изложеното приложимата наредба е Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, както и ИНСТРУКЦИЯ № КОВ-04-02-351 от 15.08.2013 г. за условията и реда за съгласуване на заявленията за издаване на визи. Видно от Наредбата - чл.25, ал.3 отказът за издаване на виза – следва, ведно с релевантните бележки да се отрази върху заявлението. Решението по арг. на чл.29, ал.3 се взема от консулското представителство. Видно от заповед №95-00-254 от 03.10.2011г. на л.64 Министърът на външните работи е възложил на задграничните представителства да разглеждат заявленията и да подписват отказите. В тази връзка е и заповед №95-00-314 на л.65 и заповед №14 от 06.08.2019г. на л.69, поради което се прави извода, че отказът за виза е постановен от компетентен орган.

Следователно – отказът е постановен от компетентен орган, без допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива, но релевантните факти не са установени правилно.

Не се споделя първия мотив – че не е доказано качеството на член на семейството. Видно от обявения за безспорен факт в съдебно заседание на 08.12.2020г. - молителката е дъщеря на канещия. В тази връзка на страните са били дадени указания от състава и ответната страна е заявила, че не оспорва това обстоятелство. За същото е била представена и в административното производство нотариално заверена декларация. Допълнително данни не са били изискани извън представените документи вкл.и тези за самоличност.

На второ място не се приема отказа по съображения, че лицето няма доходи. Към преписката е представено извлечение от банкова сметка от „А.-банк“ на л.35, видно от което по сметката си С. има 6988лв. към 02.09.2019г..В действителност в отказа е посочено, че не е доказано лицето да има редовни и стабилни доходи, както и че не са достатъчни, но следва да се има предвид, че дали средствата са достатъчни е въпрос

на субективна преценка. Канещият има наето жилище в кв.В., заплаща наем, има сума в банка, която няколкократно надвишава минималния месечен доход, поради което може да се направи извода, че с оглед предстоя на дъщеря му- има средства, които да са достатъчни. Няма изискване в закона тези средства да имат източник трудово или друго ежемесечно постъпление т.е. да има характер на редовни. Също използвания израз стабилни доходи – отново има некоректно приложение. Преценката дали канещият има доходи или не – е с оглед това да се направи извода, че основните нужди на молителката по време на престоя ѝ могат да бъдат посрещнати от канещото лице. Представените доказателства водят до констатацията, че това е така. Останалия довод в отказа – че не доказва убедително целта и условията на пътуването –се приема, че няма самостоятелен характер и е именно с оглед направените конкретни фактически изводи, поради което също не се приема.

Събраните в съдебното производство доказателства във връзка с пътуванията на лицето от ГД “Гранична полиция“ –пismo на л.89 не могат да доведат до категоричното заключение, че бащата не пребивава в РБ. Същият е гражданин на Великобритания, поради което е обосновано да пътува и до тази страна –членка на ЕС. Видно от писмото на л.89 - на 06.09.2019г. е регистрирано излизане от РБ от ГПКК „Аерогара“, но изрично в писмото е посочено, че тези данни не са изчерпателни, тъй като лицата с оглед правото на свободно движение не подлежат от 01.01.2007 на задължителна проверка.

С оглед изложеното не се споделят съображенията в писмените бележки на юрк.В., че периода на посещение не съвпада с престоя на канещия. Наличието на жилище в С. на бащата е индиция, че лицето пребивава в територията на РБ. Фактът, че е напуснал през ГКПП Аерогара на 04.09.2019г. без данни да се върнал през този ГКПП – не доказва, че лицето няма да бъде през периода на посещението на дъщеря си в РБ. Следва да се има предвид, че заявлението от същата е подадено м.12.2019г. и да се предполага дали лицето се е завърнало и ще се завърне – са неотнормисими обстоятелства. Споделя се довода на адв.К., че семейството на канещия иска да го посети с цел туризъм за кратък период от време.

Следва да се има предвид и писмото на ДАНС, че е изпълнена процедурата и не се възразява да се издаде виза на молителката.

Следователно – не са налице основанията за отказ по чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ, свързан с това, че молителката не е доказала убедително целта и условията на пътуването си.

С оглед изложеното – отказът като материално-незаконосъобразен трябва да се отмени и преписката да се върне на ответника за ново разглеждане.

С оглед изхода от спора следва да се уважи и искането за разноски като на жалбоподателя се присъдат направените разноски по делото в размер на 510лв. по списък на л.98.

ВОДИМ СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.2 от АПК

РЕШИ:

По жалба на Л. И., гражданка на П., [дата на раждане]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен отказ за издаване на виза вид „С“ изх.№ISB19000447V от 09.01.2020г. на Втори секретар - завеждащ консулската служба на посолството на РБ в П., И..

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на жалбоподателката

разноски в размер на 510лв..

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи.

Съдия: